

III. YARGI KARARLARINDA YAPILAN ALINTI VE ATIF ÖRNEKLERİ

Örnekleri gruplara ayırarak verelim. Önce yabancı mahkeme kararlarından, sonra Türk mahkeme kararlarından örnekler vereceğiz.

A. YABANCI MAHKEME KARARLARINDAN ÖRNEKLER

Yabancı ülkelerde mahkeme kararları, özellikle yüksek mahkeme kararları akademik bir makale gibi yazılır. Hâliyle bu tarz yazılan bir kararda doktrinden yapılmış pek çok alıntı bulunur. Her alıntının da kaynağı, o ülkedeki yerleşik atıf usûllerine uyularak gösterilir. Bazı ülkelerde atıf dipnotta, bazı ülkelerde metin içinde yapılır. Şimdi bunlara örnekler verelim:

1. Metin İçinde Atıf Usûlüne Örnek (Kısa Aynen Alıntı): ABD Yüksek Mahkemesinin *McLane Co. v. EEOC* Kararı, 581 U. S. 72, 83 (2017)

METİN İÇİNDE
ATIF

(Kısa Aynen
Alıntı)

US Supreme
Court, *McLane
Co. v. EEOC*,
581 U. S. 72, 83
(2017)

abuse-of-discretion review is too narrow. As commentators have observed, abuse-of-discretion review is employed not only where a decisionmaker has “a wide range of choice as to what he decides, free from the constraints which characteristically attach whenever legal rules enter the decision[making] process”; it is also employed where the trial judge’s decision is given “an unusual amount of insulation from appellate revision” for functional reasons. Rosenberg, *Judicial Discretion of the Trial Court, Viewed From Above*, 22 *Syracuse L. Rev.* 635, 637 (1971); see also 22 C. Wright & K. Graham, *Federal Practice and Procedure* § 5166.1 (2d ed. 2012). And as we have explained, it is in large part due

Açıklama.- Görüldüğü gibi ABD Yüksek Mahkemesi, Rosenberg’in *Syracuse Law Review*’de yayınlanan bir makalesinden tırnak içinde aynen alıntılar yapmakta ve alıntılarının sonunda parantez içinde makaleye *The Bluebook* usûlüne uygun olarak atıf yapmaktadır. Dikkat edileceği üzere aynen alıntılar, üç satırdan kısa olduğu için sadece tırnak içinde verilmişlerdir. Aynen alıntılar üç satırdan daha uzun olsaydılar, tırnak içinde ve girintili paragraf biçiminde verileceklerdi. Bir örnek:

2. Metin İçinde Atıf Usûlüne Örnek (Uzun Aynen Alıntı): ABD Yüksek Mahkemesinin *United States v. Estate of Romani* Kararı, 523 U. S. 517, 534 (1998)

METİN İÇİNDE
ATIF (Uzun
Aynen Alıntı)

secret liens”). These policy concerns shed light on how Congress would want the conflicting statutory provisions to be harmonized:

“Liens may be a dry-as-dust part of the law, but they are not without significance in an industrial and commercial community where construction and credit are thought to have importance. One does not readily impute to Congress the intention that many common commercial liens should be congenitally unstable.” E. Brown, The Supreme Court, 1957 Term—Foreword: Process of Law, 72 Harv. L. Rev. 77, 87 (1958) (footnote omitted).

In sum, nothing in the text or the long history of interpreting the federal priority statute justifies the conclusion that it authorizes the equivalent of a secret lien as a substitute for the expressly authorized tax lien that Congress has said “shall not be valid” in a case of this kind.

US Supreme
Court, *United
States v. Estate
of Romani* Kara-
rı, 523 U. S. 517,
534 (1998).

ABD Yüksek Mahkemesi kararlarında alıntılar daima usûlüne uygun olarak yapılır ve atıflar da yine usûlüne uygun olarak verilir. Görüldüğü gibi yukarıdaki örnekte aynen alıntı bir yandan tırnak içinde verilmiş, diğer yandan da üç satırı geçtiği için girintili paragraf biçiminde dizilmiştir. Dahası aynen alıntının sonunda, aynen aktarılan pasajın kendi içindeki dipnotun çıkarıldığını belirtmek için parantez içinde “*footnote omitted*” açıklaması da yapılmıştır. Görüldüğü gibi ABD Yüksek Mahkemesi alıntı ve atıf usûlleri konusunda doktrinin uyduğu kurallara en ince ayrıntısına kadar uymaktadır.

Sıradan bir ABD Yüksek Mahkemesi kararında onlarca alıntı ve onlarca atıf vardır. Pek çok karar, *Harvard Law Review*, *Yale Law Review* gibi en saygın hukuk dergilerinde yayınlanan makaleler gibi yoğun alıntılarının bulunduğu uzun ve ayrıntılı gerekçelerin yazıldığı kararlardır. Çoğunlukla ABD Yüksek Mahkemesi kararlarını okurken bir mahkeme kararı mı, yoksa bir makale mi okuduğunuzu anlamazsınız.

Yukarıdaki iki örnekte atıflar kararın metni içinde alıntılardan hemen sonra verilmiştir. ABD Yüksek Mahkemesinin kararları arasına atıfların akademik dergilerde olduğu gibi dipnotta verildiği kararlar da vardır. Özellikle kararlardaki *dissenting* veya *concurring opinion*’lar da atıflar genellikle dipnotlarda yapılır. Şimdi atıfların dipnotta yapıldığı bir kararı örnek olarak verelim:

3. Dipnotta Atıf Usûlüne Bir Örnek: ABD Yüksek Mahkemesinin *INS v. St. Cyr* Kararı, 533 U. S. 289, 302 (2001)

ABD Yüksek Mahkemesi kararlarının bazılarında atıflar dipnotta yapılır. Bu tür kararlarda sayfaların bazen yarısı dipnottan oluşur. Örnek olarak yana ABD Yüksek Mahkemesinin *INS v. St. Cyr* Kararından bir sayfa (533 U. S. 289, 302 [2001]) alınmıştır.

Görüldüğü gibi tek sayfada 7 dipnot vardır. Bu yedi dipnotta yirmiden fazla kaynak zikredilmiştir.

US Supreme Court, *INS v. St. Cyr* Kararı, 533 U. S. 289, 302 (2001).

302

INS v. ST. CYR

Opinion of the Court

zens.¹⁶ It enabled them to challenge Executive and private detention in civil cases as well as criminal.¹⁷ Moreover, the issuance of the writ was not limited to challenges to the jurisdiction of the custodian, but encompassed detentions based on errors of law, including the erroneous application or interpretation of statutes.¹⁸ It was used to command the discharge of seamen who had a statutory exemption from impressment into the British Navy,¹⁹ to emancipate slaves,²⁰ and to obtain the freedom of apprentices²¹ and asylum inmates.²² Most important, for our purposes, those early cases contain no suggestion that habeas relief in cases in-

¹⁶ See *Sommersett v. Stewart*, 20 How. St. Tr. 1, 79–82 (K. B. 1772); *Case of the Hottentot Venus*, 13 East 195, 104 Eng. Rep. 344 (K. B. 1810); *King v. Schiever*, 2 Burr. 765, 97 Eng. Rep. 551 (K. B. 1759); *United States v. Villato*, 28 F. Cas. 377 (No. 16,622) (CC Pa. 1797); *Commonwealth v. Holmway*, 1 Serg. & Rawle 392 (Pa. 1815); *Ex parte D'Olivera*, 7 F. Cas. 853 (No. 3,967) (CC Mass. 1813); see also Brief for Legal Historians as *Amici Curiae* 10–11; Neuman, Habeas Corpus, Executive Detention, and the Removal of Aliens, 98 Colum. L. Rev., at 990–1004.

¹⁷ See *King v. Nathan*, 2 Strange 880, 93 Eng. Rep. 914 (K. B. 1724); *Ex parte Boggin*, 13 East 549, 104 Eng. Rep. 484 (K. B. 1811); *Hollingshead's Case*, 1 Salkeld 351, 91 Eng. Rep. 307 (K. B. 1702); *Dr. Groenwell's Case*, 1 Ld. Raym. 213, 91 Eng. Rep. 1038 (K. B. 1702); *Bushell's Case*, Vaughan 135, 124 Eng. Rep. 1006 (C. P. 1670); *Ex parte Randolph*, 20 F. Cas. 242 (No. 11,558) (CC Va. 1833) (Marshall, C. J., on circuit); *Ex parte D'Olivera*, 7 F. Cas. 853 (No. 3,967) (CC Mass. 1813); *Respublica v. Kephpele*, 2 Dall. 197 (Pa. 1793).

¹⁸ See, e.g., *Hollingshead's Case*, 1 Salkeld 351, 91 Eng. Rep. 307 (K. B. 1702); *King v. Nathan*, 2 Strange 880, 93 Eng. Rep. 914 (K. B. 1724); *United States v. Bainbridge*, 24 F. Cas. 946 (No. 14,497) (CC Mass. 1816); *Ex parte Randolph*, 20 F. Cas. 242 (No. 11,558) (CC Va. 1833) (Marshall, C. J., on circuit); see also Brief for Legal Historians as *Amici Curiae* 3–10 (collecting cases).

¹⁹ See, e.g., the case of *King v. White* (1746) quoted in the addendum to *Sommersett v. Stewart*, 20 How. St. Tr., at 1376.

²⁰ *Id.*, at 79–82.

²¹ *King v. Delaval*, 3 Burr. 1434, 97 Eng. Rep. 913 (K. B. 1763).

²² *King v. Turlington*, 2 Burr. 1115, 97 Eng. Rep. 741 (K. B. 1761).

Yukarıdaki örnekleri ABD Yüksek Mahkemesi kararlarından aldık. Ama şunu belirtmek isteriz ki, gerek uluslararası mahkemeler, gerekse bütün medenî ülkelerin mahkemeleri doktrinden ve içtihadattan alıntı yapmaktan çekinmezler. Bu alıntıları da usûlüne uygun olarak yaparlar ve kaynağını da cari atıf usûllerinden biriyle gösterirler.

Örnek olarak aşağıda künyesi verilen İsrail Yüksek Mahkemesi, Çek Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi, Brezilya Federal Yüksek Mahkemesi ve Slovenya Anayasa Mahkemesi kararlarına bakılabilir. Kararların ilkinde atıflar metin içinde, diğer üçünde ise dipnotta yapılmıştır. İlk kararın 32 numaralı paragrafında, ikinci kararın 10 numara-

ralı dipnotunda, üçüncü kararın 10 numaralı dipnotunda ve son kararını 22 numaralı dipnotunda bizim *Judicial Review of Constitutional Amendments: A Comparative Study* başlıklı kitabımıza atıf vardır (kararlara ulaşmak için yanlarındaki kare kodunu okutabilirsiniz):

1. İsrail Yüksek Mahkemesi, 7 Nisan 2011 Tarih ve HCJ No: 4908/10 Sayılı *Bar-On v. Israel Knesset* Kararı (Paragraf 32) (<http://goo.gl/sqfmNe>) (Kararın İngilizce çevirisi için bkz: “*Versa: Opinions of the Supreme Court of Israel (A Project of Cardozo Law School)*”: “HCJ 4908/10 MK *Ronnie Bar-On v. Israel Knesset*”, *Israel Law Reports*[2011] (s.33, paragraf 32) (<https://versa.cardozo.yu.edu/sites/default/files/upload/opinions/Bar-On%20v.%20Knesset.pdf>).

2. Çek Anayasa Mahkemesi, 10 Eylül 2009 Tarih ve Pl. ÚS 27/09 Sayılı Kararı (Ústavní soud, Česká Republika, Pl.ÚS 27/09 ze dne 10.09.2009, 318/2009 Sb. Kauza Melčák - Zkrácení volebního období Poslanecké sněmovny jednorázovým ústavním zákonem) (Dipnot 10) (https://nalus.usoud.cz/Search/GetText.aspx?sz=Pl-27-09_1).

3. Brezilya Federal Yüksek Mahkemesi, 10 Ekim 2016 Tarih ve No 34.448 Sayılı İhtiyati Tedbir Kararı (Medida Cautelar em Mandado de Segurança 34.448, Distrito Federal (MS 34448 MC / DF Relator: Min. Roberto Barroso) (Dipnot 10) (<https://www.stf.jus.br/arquivo/cms/noticiaNoticiaStf/anexo/MS34448.pdf>).

4. Slovenya Anayasa Mahkemesi, 8 Kasım 2018 Tarih ve U-I-32 / 15-56 Z Sayılı Kararı, Hâkim Klemen Jaklič’in Ayrık Oyu (Delno Odklonilno in Delno Pritrdilno Ločeno Mnenje Sodnika Ddr. Klemna Jakliča K Odločbi Št. U-I-32/15-56 Z Dne 8. 11. 2018) (s.11, Dipnot 22) (<https://www.us-rs.si/media/u-i-32-15.delno.odklonilno.in.delno.pritrdilno.lm.ddd.jaklic.pdf>).

B. TÜRK MAHKEME KARARLARINDAN ÖRNEKLER

Türkiye’de mahkemeler, Anayasa Mahkemesi dışında, verdikleri kararlarda yerine göre doktrinden alıntı yapmakta ve alıntılarının kaynağını kararlarda göstermeye çalışmaktadırlar. Bizim görebildiğimiz kadarıyla Türk mahkemeleri, dipnotta atıf usûlünü değil, metin içinde parantez arasında atıf usûlünü kullanmaktadır. Aşağıda ilk derece mahkemelerinden ve yüksek mahkeme kararlarından alınmış örnekler verilmiştir.

1. İlk Derece Mahkemesi Kararlarından Bir Örnek: İstanbul 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin 8 Aralık 2020 Tarih ve E.2019/686, K.2020/613 Sayılı Kararı

ALINTININ
ASLI

Kemal Gözler,
“Yorum İlkeleri”,
*Anayasa Hukuku-
nda Yorum ve
Norm Somut-
laşması*, Ankara,
TTB Yayını,
2012, s.18-19.

Hâkim, bir yorumcu olarak, “yorum ilkeleri”ne uymalıdır. Eğer hâkim, bu ilkelere uymadan yorum yaparsa, hukuk kuralının önceden bilinen bir anlamı kalmaz. Hukuk kuralı uygulayıcının elinde değişmiş olur. Böyle bir durumda, kişiler davranışlarını önceden bildikleri kurala göre ayarlayamazlar ve hukuk güvenliği sarsılmış olur. Neticede insan, kurala itaat eder olmaksızın çıkar, hâkime itaat eder hale gelir. Oysa yukarıda söylediğimiz gibi, hukuk devleti insanın insana değil, insanın kurala tâbi olduğu devlet demektir.

ALINTI

İstanbul 2. Asliye
Ticaret Mahkemesi,
8 Aralık
2020 Tarih ve
E.2019/686,
K.2020/613 Sa-
yı Kararı,
<https://karararama.yargitay.gov.tr/>

Hakim, bir yorumcu olarak yorum ilkelerine uymalıdır. Eğer hakim, bu ilkelere uymadan yorum yaparsa, hukuk kurallarının önceden bilinen bir anlamı kalmaz. Hukuk kuralı uygulayıcının elinde değişmiş olur. Böyle bir durumda kişiler davranışlarını önceden bildikleri kurala göre ayarlayamazlar ve hukuk güvenliği sarsılmış olur. (...) Hukuk devleti, insanların hakimlere değil, kanunlara itaat etmesi demektir. (Prof. Dr. Kemal Gözler, *Yorum İlkeleri; Anayasa Hukukunda Yorum ve Normal Somutlaşması*, TTB Yayını, Ankara, 2012, Sayfa 19).

Açıklama.- Görüldüğü gibi İstanbul 2. Asliye Ticaret Mahkemesinin 8 Aralık 2020 tarihli kararında bizim “Yorum İlkeleri” başlıklı tebliğimizden yapılmış bir alıntı vardır. Alıntının sonunda parantez içinde alıntının kaynağı gösterilmiştir. Öncelikle belirtelim ki, bu alıntı ve atfın, Türkiye’deki yargı kararı standartları dikkate alınırca, usûlüne az çok uygun bir alıntı ve atıf olduğu söylenebilir. Ancak yine de bu alıntı ve atfa birkaç eleştiri yöneltilebilir: (1) Alıntı, kelimesi kelimesine yapılmıştır. Yani ortada bir aynen alıntı vardır. Dolayısıyla bu alıntının bir kere tırnak içinde verilmesi, ikinci olarak da üç satırdan uzun olduğu için girintili paragraf biçiminde dizilmesi gerekirdi. (2) Atıf yaparken yazarın unvanını vermemek gerekirdi. (3) Atıf yapılan tebliğin başlığı “Yorum İlkeleri” şeklinde tırnak içinde yazılmalıydı. (4) Tebliğin yayınlandığı sempozyum kitabının adı (*Anayasa Hukukunda Yorum ve Norm Somutlaşması*) italikle yazılmalıydı. (5) Kitabın künye bilgileri verilirken yayın yeri yayınevinden önce verilmeliydi. Yani “Ankara, TTB Yayını” şeklinde.

2. Bir Yargıtay Kararından Örnek: Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 21 Mayıs 2019 Tarih ve E.2017/1100, K.2019/593 Sayılı Kararı

ALINTININ ASLI

Ergun Özbudun, *Türk Anayasa Hukuku*, Ankara, Yetkin, 5. Baskı, 1998, s.309.

Nihayet bütün bunlar doğru olmasaydı bile, gerekçelerin bağlayıcı olmadığı ve Anayasa metninde mevcut olmayan bir müessesenin, Anayasa gerekçesi ile yaratılmayacağı açıktır.

ALINTI

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, 21 Mayıs 2019 Tarih ve E.2017/1100, K.2019/593 Sayılı Kararı, <https://karararama.yargitay.gov.tr/>

Fakat hemen belirtilmelidir ki Anayasanın gerekçesi dahi bağlayıcı değildir. Gerekçelerin bağlayıcı olmadığı ve Anayasa metninde mevcut olmayan bir müessesenin, Anayasa gerekçesi ile yaratılmayacağı açıktır (Özbudun, E.: *Türk Anayasa Hukuku*, Ankara 1998, s. 309).

Açıklama.- Görüldüğü gibi Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun yukarıdaki kararındaki “gerekçelerin bağlayıcı olmadığı ve Anayasa metninde mevcut olmayan bir müessesenin, Anayasa gerekçesi ile yaratılmayacağı açıktır” şeklindeki cümle, kelimesi kelimesine, noktası virgüline Ergun Özbudun’un *Türk Anayasa Hukuku* (Ankara, Yetkin, 5. Baskı, 1998) başlıklı kitabının 309’uncu sayfasında bulunan bir cümleden alınmıştır ve cümlenin kaynağı, cümlenin sonunda parantez içinde gösterilmiştir. Bu örnek, Türkiye’de yargı kararında doktrinden yapılmış başarılı bir alıntı ve atfa örnektir. Ancak bu alıntı ve atfa da bazı eleştiriler yöneltilir: (1) Alıntı kelimesi kelimesine yapılmış bir alıntı, yani bir “aynen alıntı” olduğuna göre bu alıntı tırnak içinde verilmeliydi. (2) Kitabın künye bilgisi verilirken yazarın soyadı başa alınmalıydı. (3) Yazarın ön adı kısaltılmamalıydı. (4) Yazarın ön adından sonra üst üste iki nokta konulmamalıydı. (5) Kitabın başlığı italik yazılmalıydı. (6) Yayın yeri ile yayın yılı arasına virgül konulmalıydı. (7) Künye bilgileri arasında yayınevi de verilmeliydi.

3. Bir Danıştay Kararından Örnek: Danıştay 10. Dairesi, 3 Mart 2022 Tarih ve E.2019/7060, K.2022/1730 Sayılı Karar

ALINTININ
ASLI

“Uygun görüş (muvafık mütalaa, *avis conforme*)” alınması ve uyulması zorunlu olan görüştür⁴⁴³. (...).

Uygun görüş danışmasında görüşün alınmaması ve görüşe uyulmaması bir aslı usûl sakatlığıdır. Bu şekilde yapılan işlem, hukuka aykırıdır ve iptal edilir⁴⁴⁶. Uygun görüşün yokluğu “kamu düzeni (*ordre public*)”ne ilişkin bir sorundur; hâkim tarafından re’sen dikkate alınır⁴⁴⁷. (...)

Kemal Gözler,
İdare Hukuku,
Bursa, Ekin, 2.
Baskı, 2009, c.I,
s.62-865.

Yukarıda açıklanan danışma kurallarından birine uyulmaması, (örneğin görüş alınması gerekirken görüş alınmadan işlem tesisi), yapılan asıl işlemin sakatlığı ve iptal edilmesi sonucunu doğurur⁴⁵⁰.

ALINTI
Danıştay 10.
Dairesi, 3 Mart
2022 Tarih ve
E.2019/7060,
K.2022/1730
Sayılı Karar,
<https://karararama.danistay.gov.tr/>.

Uygun görüş, alınması ve uyulması zorunlu olan görüştür. Uygun görüş danışmasında görüşün alınmaması ve görüşe uyulmaması bir aslı usul sakatlığıdır. Uygun görüşün yokluğu kamu düzenine ilişkin bir sorundur; hâkim tarafından resen dikkate alınır. Bu kurala uyulmaması, yapılan asıl işlemin sakatlığı ve iptal edilmesi sonucunu doğurur (Kemal Gözler, *İdare Hukuku*, İkinci Baskı, I.Cilt, Bursa 2009, s.862-863).

Açıklama.- Yukarıdaki örnekte, bizim *İdare Hukuku* kitabımızın birinci cildinin 862-863’üncü sayfalarında yer alan üç ayrı paragraftan birer cümle alınmıştır. Karardaki paragrafın ilk cümlesi bizim ilk paragrafımızın birinci cümlesi, karardaki paragrafın ikinci ve üçüncü cümlesi bizim ikinci paragrafımızın birinci ve ikinci cümlesi, karardaki paragrafın son cümlesi bizim üçüncü paragrafımızın birinci cümlesidir. Dikkat edileceği gibi, aralarında alınmayan cümleler olmakla birlikte, alınan cümleler bizim kitabımızdan kelimesi kelimesine alınmıştır. Yani ortada “aynen alıntı” vardır. Dolayısıyla bu cümlelerin aynen alıntı oldukları için tırnak içinde verilmeleri gerekirdi. Keza alıntıların toplamı üç satırı geçtiği için de girintili paragraf biçiminde dizilmesi gerekirdi. Bu hatalara rağmen alıntının kaynağının gösterildiğinin altını çizmemiz gerekir. Ayrıca atıfta kitabın başlığı italik dizilmeliydi. Keza “İkinci Baskı” ibaresi yayın yılından önce verilmeliydi. Keza yayınevi de atıfta belirtilmeliydi.

* * *

Şüphesiz yukarıdaki üç örnekteki hataların, Türkiye’de yargı kararlarında alıntı ve atıf uygulamasındaki mevcut durum dikkate alındığında fevkalâde önemsiz hatalar olduğu söylenebilir. Bu alıntı ve atıflar, Türk yargı kararlarında alıntı ve atıf pratiği açısından nispeten ba-

şarılı birer alıntı ve atıf olarak görülebilir. Bununla birlikte bu atıflarda dahi, aynen alıntı olmalarına rağmen tırnak içine alınmama gibi kanuna aykırılıklar¹ ve atıflarda künye bilgilerini eksik ve usûlüne aykırı vermek gibi stilistik kusurlar da vardır. Bir yukarıdaki (s.310-312) ABD Yüksek Mahkemesinden alınan alıntı ve atıf örneklerine bakınız; bir de yukarıda (s.314-317) Türk yargı kararlarından alınmış örneklere bakınız. Bizim beğenerek örnek olarak seçtiğimiz bu kararlarda dahi yapılan alıntı ve atıflar amatördür. Bizim ABD Yüksek Mahkemesi kararlarında olduğu gibi, mahkemelerimizden mükemmel alıntılar yapmalarını ve yaptıkları alıntılarının kaynaklarını mükemmel bir şekilde göstermelerini istemeye hakkımız yok mudur?

Bir de Türk yargı kararlarında usûlüne uygun olarak yapılmış alıntı ve atıf örneği verelim:

4. Bir Anayasa Mahkemesi Kararı Karşı Oy/Farklı Gerekçe Yazısından Örnek: 16 Ocak 2014 Tarih ve E.2013/77, K.2014/4 Sayılı Karar

ALINTININ ASLI
Kemal Gözler, *Anayasa Hukukunun Genel Teorisi*, Bursa, Ekin, 2011, c.II, s.829.

(...) Aslında sebep ve amaç unsurları da dikkate alınır, farklı tarihlerde çıkarılmış iki kanun hiçbir zaman “aynı” kanun olamaz. (...)

ALINTI
Anayasa Mahkemesi,
16 Ocak 2014 Tarih
ve E.2013/77,
K.2014/4 Sayılı Karar,
Zühtü Arslan’ın Farklı Gerekçesi,
Anayasa Mahkemesi Kararlar Dergisi, Sayı
42, Cilt 1, s.101.

Yasama organı, Anayasa Mahkemesinin iptal ettiği bir kanun hükmünün yerine hiç kuşkusuz yeni düzenleme yapabilir. Bunu yaparken de en azından yeni kanun hükmünün muhtemel iptalini engellemek amacıyla Mahkemenin iptal gerekçelerini dikkate alacaktır. Ancak bu durum, yasama organının iptal edilen bir kuralın benzerini hatta aynısını yasalaştıramayacağı anlamına gelmez. Kaldı ki, bir başka açıdan bakıldığında, “sebeup ve amaç unsurları da dikkate alınır, farklı tarihlerde çıkarılmış iki kanun hiçbir zaman “aynı” kanun olamaz.” (Kemal Gözler, *Anayasa Hukukunun Genel Teorisi*, Cilt II, Bursa: Ekin Basım Yayın Dağıtım, 2011, s.829).

Açıklama.- Görüldüğü gibi Zühtü Arslan’ın Anayasa Mahkemesinin 16 Ocak 2014 Tarih ve E.2013/77, K.2014/4 sayılı kararına yazdığı farklı gerekçede bizim *Anayasa Hukukunun Genel Teorisi* başlıklı kitabımızın ikinci cildinin 829’uncu sayfasında bulunan bir cümleyi aynen almıştır. Bu cümleyi de aynen alıntı kurallarına uyararak tırnak içinde vermiş ve dahası bir aynen alıntı olduğunu vurgulamak için de italik olarak dizmiştir. Cümlenin kaynağı, cümlenin sonunda parantez içinde usûlüne uygun olarak gösterilmiştir. İşte yargı kararında alıntı ve atıf böyle olur. Bu alıntı ve atıf sadece dört kü-

1. Aynen alıntılarının tırnak içinde verilmemesi FSEK, m.35/son’da öngörülen “iktibasın belli olacak şekilde yapılması” şartına aykırılık teşkil eder.

çük eleştiri yöneltilebilir: (1) Aynen alıntılanan cümlenin aslında tırnak içine alınmış olan “aynı” kelimesi, aynen alıntı verilirken çift tırnak değil, tek tırnak içinde, yani ‘aynı’ şeklinde verilmeliydi (Aynen alıntıdaki çift tırnakların tek tırnağa dönüştürülmesi kuralı hakkında yukarıda s.74-75’e bakılabilir). (2) Yayınevi adındaki “Basım Yayın Dağıtım” kelimelerinin yazılmasına gerek yoktu. (3) Biz cilt sayısının başlıktan sonra değil, yıl bilgisinden sonra verilmesini öneriyoruz. (4) Biz künye bilgileri verilirken, yayın yerinden sonra üst üste iki nokta konulmamasını öneriyoruz. Hâliyle bunlar stile ilişkin unsurlardır.

Kemal Gözler, [Alıntı ve Atıf Usûlleri](#), Bursa, Ekin, 2023, s.310-317’den alınmıştır.